

Sygn. akt I CNP 1/12

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie skargi M. J. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 24 września 2009 r., wydanego w sprawie z powództwa M. J.

przeciwko K. S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 maja 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wniesiona przez powoda M. J. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 24 września 2009 r. podlegała odrzuceniu z następującej przyczyny.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna zawierać między innymi „wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe” (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżąca powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia.

Należy podkreślić, że nie chodzi tu tylko o skargę kasacyjną, ale także o inne środki prawne (np. skargę o wznowienie postępowania) pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności.

Zaznaczenia wymaga również, że zgodnie z 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżący musi „wykazać” (nie tylko „wskazać”), iż wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Musi więc ujawnić i przedstawić w skardze tę okoliczność w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz w drodze stosownego wywodu dowieść jej istnienia i przekonująco uzasadnić.

Zawarta w przedstawionej skardze argumentacja nie może być uznana za prawidłowe (wystarczające) wypełnienie obowiązku nałożonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Skarga dotknięta wskazanym brakiem podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).